

χώνομαι

χώνομαι, ρ. [<χώνω], χώνομαι. **1.** επεμβαίνω σε ξένες υποθέσεις ή διαμάχες: «μπορείς να μου πεις τι σ' ενδιαφέρει και χώνεσαι να μάθεις ποιος κέρδισε τη δίκη; || όταν βλέπεις τους άλλους να μαλώνουν, εσύ να μη χώνεσαι». **2.** βολεύομαι κάπου: «χώθηκε στο δημόσιο και βρήκε την υγεία του ο άνθρωπος».

- *θα τη χωθώ, θα μπω.* (Λαϊκό τραγούδι: **θα τη χωθώ** σε κάποιο μπαρ να πω ούισκι, μέχρι να μεθύσω, με κάποια που σου μοιάζει να τη δω, έτσι για να ξαναγαπήσω).

- *τη χώθηκα, μπήκα:* «μόλις άρχισε να βρέχει, τη χώθηκα σ' ένα μπαράκι, μέχρι να σταματήσει η βροχή».

- *του χώνομαι ή του τη χώνομαι*, με λόγια ή χειρονομίες προσπαθώ να τον εκνευρίσω, να τον ερεθίσω, να τον προκαλέσω: «κάθε φορά που του τη χώνομαι, κάνει πίσω, γιατί με φοβάται».

- *χώθηκε στην τρύπα του*, βλ. λ. τρύπα.

- *χώνεται μέσ' στα όλα*, βλ. λ. [μέσα](#).

- *χώνεται μέσα σ' όλα*, βλ. λ. [μέσα](#).

- *χώνεται παντού*, ανακατεύεται, επεμβαίνει απρόσκλητος σε υποθέσεις που δεν τον αφορούν: «έτσι όπως χώνεται παντού, θα το φάει καμιά μέρα το κεφάλι του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας